

ÎNCHEIERE

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu,
Ion Druță și Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Individuală „Șevciuc Olga”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Inspectoratul Fiscal de Stat împotriva Întreprinderii Individuale „Șevciuc Olga”, cu privire la încasarea datoriei și a taxei de stat,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, prin care s-a respins cererea de apel declarată de Întreprinderea Individuală „Șevciuc Olga” și s-a menținut hotărârea Judecătoria Rezina din 29 ianuarie 2016,

CONSTATĂ :

La data de 02 iunie 2015, Inspectoratul Fiscal de Stat Rezina (IFS Rezina) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Șevciuc Olga”, cu privire la încasarea datoriilor față de Bugetul Public Național în sumă de 86 846,53 lei și a onorariului executorului judecătorească în sumă de 9 163 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 02 iunie 2015 restanțierul ÎI „Șevciuc Olga”, are creanțe fiscale creditoriale față de Bugetul Public Național în sumă totală de 86 846,53 lei, inclusiv: impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător - 5 664,78 lei; penalitatea - 498,94 lei; contribuții asigurare socială de stat obligatorii - 5 269,00 lei; majorarea de întârziere pentru neachitarea în termen a contribuțiilor individuale de asigurare socială de stat obiigatorii - 611,81 lei; amenzi serviciul fiscal - 74 802,00 lei.

Menționează că, prin cererea nr. 76-2/2-1151 din 18 septembrie 2014, IFS Rezina a solicitat instanței de judecată eliberarea ordonanței judecătorești asupra creanței vizate.

Prin încheierea Judecătoriei Rezina din 23 septembrie 2014 s-a dispus refuzul în primirea cererii de eliberare a ordonanței judecătorești.

În scopul asigurării achitării restanței la bugetul public național, la 25 august 2014 prin dispozițiile nr. 762014082505, 762014082506 au fost suspendate operațiunile la conturile bancare.

Conform informației din Banca centrală de date a cadastralui, ÎI „Șevciuc Olga” nu înregistrează bunuri imobile, care ar putea fi sechestrate în contul stingerii restanței.

Prin Notificarea nr. 76-2/2-1049 din 25 august 2014, IFS Rezina a informat conducătorul ÎI „Șevciuc Olga” despre necesitatea achitării restanței admise la BPN și despre consecințele în cazul neachitării și în cazul stării incapacității de piață.

Susține că, la 24 aprilie 2015, IFS Rezina a înaintat cerere cu privire la încasarea datoriei în sumă de 86 638,99 de la ÎI „Șevciuc Olga”.

La 28 aprilie 2015, a fost emisă ordonanța judecătorească nr. 2 p/o - 100/2015, prin care s-a dispus încasarea sumei de la debitoral ÎI „Șevciuc Olga”.

La 12 mai 2015, IFS Rezina a expediat copia ordonanței judecătorești nr. 2p/o -100/2015 pentru executare executorului judecătoresc Corcescu Aurel.

Prin încheierea Judecătoriei Rezina nr. 2p/o-100/2015 din 14 mai 2015, s-a dispus anularea ordonanței Judecătorești din 28 aprilie 2015.

Totodată, la data de 22 mai 2015 executorul judecătoresc Corcescu Aurel a prezentat IFS Rezina încheierile cu nr. 121-260/15 și 121-861/15 din 22 mai 2015, prin care s-a dispus perceperea onorariului de la cred în sumă totală de 9 163 lei.

Solicită reclamantul, încasarea de la ÎI „Șevciuc Olga” a creanței fiscale creditoriale față de Bugetul Public Național în sumă de 86 846,53 lei și a onorariului executorului judecătoresc în sumă de 9 163,00 lei în beneficiul IFS Rezina.

Prin hotărârea Judecătoriei Rezina din 29 ianuarie 2016, a fost admisă partial acțiunea IFS Rezina împotriva ÎI „Șevciuc Olga”, cu privire la încasarea datoriilor față de BPN în sumă de 86 846,33 lei și a onorariului executorului judecătoresc în sumă de 9 163 lei. S-a încasat de la debitorul ÎI „Șevciuc Olga”, în beneficiul BPN suma totală a datoriei în mărime de 86 846,52 lei, a taxei de stat în mărime de 2 605,40 lei. S-a respins, ca neîntemeiate, cerințele IFS Rezina cu privire la încasarea de la ÎI „Șevciuc Olga” a onorariului executorului judecătoresc în sumă de 9 163 lei.

La 26 februarie 2016, ÎI „Șevciuc Olga” a declarat apel nemotivat (f.d. 60) și la 30 mai 2016 - apel motivat (f.d. 84-87) împotriva hotărârii Judecătoriei Rezina din 29 ianuarie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în

judecată înaintată de IFS să fie respinsă.

În motivarea apelului a indicat că, pe lângă modalitatea de executare silită a obligației fiscal prevăzute de art. 197 Cod fiscal, organul fiscal mai are un șir de modalități de executare conform art. 193 – 213 Cod fiscal, prin ridicarea de la contribuabil a mijloacelor bănești în numerar, sechestrarea bunurilor, sechestrarea bunurilor ca modalitate de asigurare a executării silite a obligației fiscal, sechestrarea bunurilor contribuabilului care se află la alte persoane, executarea silită a producției agricole nerecoltate (viitoare), comercializarea bunurilor sechestrate, ridicarea bunurilor, urmărirea datoriei debitoare, organizarea evaluării bunurilor sechestrate, organizarea licitațiilor.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016 s-a respins apelul declarat de către ÎI „Șevciuc Olga” și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Rezina din 29 ianuarie 2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că, motivele invocate de apelantă nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, iar argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 27 februarie 2017, ÎI „Șevciuc Olga” a depus cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016 și a hotărârii Judecătoriai Rezina din 29 ianuarie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate cu privire la încasarea în beneficiul BPN a sumei de 86 846,53 lei și încasarea în beneficiul statului a taxei de stat în sumă de 2 605,40 lei ca neîntemeiată.

În motivarea recursului, acesta a indicat că, instanța de apel și prima instanță superficial au examinat argumentele și probele din cererea de apel în raport cu corectitudinea soluției date prin prisma prevederilor legale.

Consideră că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurentul că, instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din materialele cauzei rezultă că, decizia Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, a fost contestată cu recurs de către ÎI „Șevciuc Olga” la 27 februarie 2017. Astfel, prin prisma art. 434 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs declarată de către ÎI „Șevciuc Olga”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție atestă că, acesta nu indică nici un argument vis-a-vis de legalitatea deciziei instanței de apel.

Drept urmare, se reține că, argumentele invocate în cererea de recurs declarată de ÎI „Șevciuc Olga”, nu pot constitui temei de admitere a acestuia, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei și prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de ÎI „Șevciuc Olga” ca fiind inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC. Mai mult de cât atât, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC al RM, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 CPC și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag. 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎI „Șevciuc Olga” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Recursul declarat de către Întreprinderea Individuală „Șevciuc Olga” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Iuliana Oprea